

sneg, ki je pokrival gladke skale. Kekec je itekel na vso sapo preko seno-
žeti. Čutil ni nobene utrujenosti več. Še celo na glavo se je postavil sredi
senožeti in je zavtriskal vnovič.

»Juhuhu!« je odmevalo zopet od visokih, zasneženih skal. Kekec se
je zasmejal in je zdinjal naravnost proti koči ... (Dalje.)

— Cvetoci črešnji. —

*Visoko iznad vseh dreves
ti, črešnja, v vrtu se dviguješ
ter čas pomladnji čezinčez
očem ti prva oznanuješ,
ko nežni, snežnobeli cvet
obleko novo stke ti spet,
med cvet pa ji vpleteni
so lističi zeleni!*

*Čebelic, čmrljev vsa brenčiš,
in vetrič lahni te preveva;
skrivnostno, sladko vsa drhtiš
kot mlada zaročena deva ...
In ptice radostno pojoč*

*ter glasno te pozdravljajoč
prihajajo ti v svate
in sedajo spet nate.
Čuj, ljubo črešnjevo drevo,
jaz tudi te pozdravljam,
in ko mi nate zre oko,
spomine si obnavljam
na let detinskih zlate dni
v zavetju maminih oči:
na vrtu v pomladanskem cvetju
ti vselej prvo stalo si
in sladkega sadu v poletju
ti meni prvo dalo si.*

Fr. Rojec.

Egon Jezeršek,

učitelj na Ciril-Metodovi šoli pri
Sv. Jakobu v Trstu in načelnik
tamošnjega Sokola, je padel kot
poročnik na laškem bojišču.

Slava učitelju junaku!

